

Andrej Lutman

Pesmi na zadih

Zarana po svetem duhu

Moja mena v obnebj
brez neba, brez obredja.

Tkanje v vedru se namaka,
kanje v vetru, v razpotegu
izredna razmera, brez redu,
brez mere in z oblo darú.

In s tabo za zmeraj v zameno
za poganjke, za poglede, za zamero.

Po gnoju zaduhti, po ognju
hiti tisti sveti svetli sel,
ki naredi rdenje za zoro
po stopinjah oračevih bosih nog,
po spinjeni tekočini mladice;
ob stiku in mrmranju noči duh svetí.

Ravna pot

od kod do kam
ravná ravan ravnino
od tod do tja

od tod do tam je pot
gre tod
tja pelje
zapelje tam
in spet je tu
naravna pot

Tu

Tu v tišini brez glasu in z zamolkom
vije viba ridast ples
do vrhov vseh obronkov v zven in odmev.

Tu na mestu ni na blizu in na dlje.
Vse je zdaj za tu in za zadaj
v napeti preži na prihranek v snu.

Odonodni ples in prežanje v otrplem liku
sta telesu zven zavzven zaznave vmes.
Vselej na dno odmevata molk slaja in lesk loja
ob potiskih naletov štrlin medmestnih sil
kar prek rek in pod podi skozi duri v odboj.

Oblike leže v sencah likov bliže
od zaznavne razdalje do prve ploskve v megli
tik pred vstopom pod red medmestnih sil
za skromen občutek pripadanja toku.

Traja raja in poje ples.
Enkrat steče tok tja vmes
in takrat stre razdalje na tišino
z odbojem molka ob prihranjen sen.

Tiho je tu na mostu z mesta nad mesto.

Jutranjica

V peni pnoče se svetlobne rane na nebo
s podobami mraka in zarje in z liki v megli
proti sencam pelje kroglo lučnega zdriza
nad vetrove skozi rove pod izvira žar.

Razpre predele in razprede sveže vezi
med dvige do ponikov mimobežnih sil.

Brez milosti v razpiranju slaju svojih sledi
določen delež po pričakovanjih od davnin
izloči odločitev za vnovično vezavo dne
z drugačnimi oblikami svetlobe in teme.

Je jutro na dnu dne in je dan ud noči
s stišanimi glasovi v zazrklju dremavih oči.

Je

Je skrivno znano, je domače javno, je zasebno tuje.
Je zasebno domače, je skrivno tuje, je znano javno.
Je znano skrivno, je javno domače, je zasebno tuje.
Je tuje skrivno, je zasebno javno in znano domače.
Je skrivno javno, je domače zasebno, je znano tuje.
Je domače tuje, je skrivno zasebno, je javno znano.
Je domače skrivno, je tuje znano, je javno zasebno.
Je znano domače, je zasebno skrivno, je javno tuje.
Je skrivno domače, je znano zasebno, je tuje javno.
Je tuje domače, je javno skrivno, je zasebno znano.

Polž na zeli

ko se
polž
ponudi na
krogu tiste
 jate

piš
navadi
oblak
 na
dihanje cele
 zaloge
 zeli

V duhu kos

duh kot sok

širiš

hud tok kos

meso sem
mešam mah in prah
v hrup maham
kot hud duh tavam
smem vate
o vojna vonjev

si sij
iščeš glas
in češeš las
ko hočeš
smeh in krč črk
sva znoj sveteč
sama sebi vrišč
topot poti za tu
zaris širjav kosiš

Sodoben odnos

sodobna vdanost
od dobe
do trenutka
v očesni peni
v stiku s tališčem
ednine
stke vez
dnevno in nočno
je dano
kot sod v nos
in pred oko

in donos novega
stališča
v vrenju pare
vrvenje zaveze
podobe in slike
beže
v ubežne like
kdaj sežeta vase
kot vdor v srce

Podpotje

pot po nebu dan za dnem v noč

preide dneva ves kos in zdaj
spi še dolg dan čez šale teme
ko se spet pesem pne čez molke
predano zamesiš smeh in srh
se daleč vidi prek očesa
je svet kot tih sik glasov iz lis
na nebu kisla slika žarkov
daníca sili v zlom na silo
vzhoda vodi slo likom v zatón

pot pod zemljo noč za nočjo v dan

vzid kakor kip kipí k zahodu
soj je trd spoj do večernice
preide silna slina v prejo
iz ust kot pik poljuba vate
a le še zri v sence in njih molk
preden odložiš pogled na zdaj
ti znova sen se peni z žvižgi
že nežni nočnež sledi žaru
iz noči v noč za novo močjo